

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Nadzieja Surowiec
Sędziowie	SSA Halina Czaban SSA Andrzej Czapka (spr.)
Protokolant	Monika Wojno

przy udziale Małgorzaty Gasińskiej-Werpachowskiej Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Białymstoku

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2012 r.

sprawy

1) **B. R. s. K.**

oskarżonego z art. 62 ust.1 ustawy z dn. 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 56 ust.1 i 3, art. 58 ust.1 powołanej wyżej ustawy, art. 59 ust.1 powołanej wyżej ustawy w zw. z art. 12 kk, art. 57 ust. 2 powołanej wyżej ustawy

2) **G. F.**

oskarżonego z art. 56 ust.1 i 3 w zw. art. 59 ust.1 ustawy z dn. 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, art. 59 ust.1 powołanej wyżej ustawy i art. 59 ust. 2 powołanej wyżej ustawy w zw. z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego B. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce

z dnia 26 kwietnia 2012r. sygn.akt II K 48/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego B. R. w ten sposób, że:

1) uchyla karę łączną pozbawienia wolności,

2) przyjmuje, iż czyny przypisane oskarżonemu w pkt I, VIII, IX i XX zostały popełnione w okresie nie wcześniej niż od 12 czerwca 2009r. do 25 listopada 2010r., stanowią jeden czyn, który wyczerpuje dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazuje go na karę **10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

3) przyjmuje, iż czyny przypisane oskarżonemu w pkt II, IV, VI, VII, X, XII, XIII – z pominięciem działania jako wypadku mniejszej wagi, XV, XVII i XIX zostały popełnione w okresie od lipiec-sierpień 2009r. do dnia 25 listopada 2010r., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i stanowią jeden czyn wyczerpujący

dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 58 ust. 1 i 2 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 i ust. 2 w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 11§2 kk i na podstawie tych przepisów skazuje go, wymierzając na podstawie art. 59 ust. 2 powołanej wyżej ustawy w zw. z art. 11§3 kk karę **3 (trzech) lat pozbawienia wolności** i grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

4) na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk orzeka wobec oskarżonego **karę łączną pozbawienia wolności** w wysokości **3 (trzech) lat**,

5) uchyla rozstrzygnięcia z pkt III, V, XI, XVI i XVIII,

6) na podstawie art. 45 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego z przestępstwa przypisanego mu w pkt 3 w kwocie 15.660 zł.

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Ś. kwotę 738 zł w tym 138 zł należnego podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego B. R. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

IV. zwalnia oskarżonego B. R. od kosztów sądowych za II instancję, w części zaś dotyczącej oskarżonego G. F. kosztami tymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

B. R. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 12 czerwca 2009 roku do grudnia 2009 roku w P. wbrew przepisom ustawy posiadał co najmniej 7 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, którą nabył od G. F. za kwotę 280 złotych, w cenie 40 złotych za 1 gram

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii”

II. w dacie bliżej nieokreślonej w kwietniu 2010 roku w P. brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że przekazał T. M. celem dalszej odsprzedaży 50 gram amfetaminy za kwotę 1300 złotych, którą uprzednio otrzymał od R. P.

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii”

III. w dacie bliżej nieokreślonej w kwietniu 2010 roku w P. brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w ten sposób, że przekazał D. L. celem dalszej odsprzedaży co najmniej 10 gram amfetaminy, którą uprzednio nabył od R. P. tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii”

IV. w dacie bliżej nieokreślonej w okresie lipiec - sierpień 2009 roku w P., wbrew przepisom ustawy udzielił małoletniej P. G. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości około 0,1-0,2 grama , tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 „o przeciwdziałaniu narkomanii”

V. w dacie bliżej nieokreślonej latem 2010 roku w P. udzielił D. L. około 0,5 grama substancji psychotropowej w postaci amfetaminy tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 „o przeciwdziałaniu narkomanii”

VI. w dacie bliżej nieokreślonej w okresie październik - listopad 2009 roku w P., wbrew przepisom ustawy posiadał 0,5 grama substancji psychotropowej w postaci amfetaminy , którą otrzymał od Ł. W.

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 „o przeciwdziałaniu narkomanii”

VII. w dacie bliżej nieokreślonej w okresie lipiec- sierpień 2010 roku w P. co najmniej dwudziestokrotnie posiadał środek odurzający w postaci marihuany w porcjach po 0,5 i 1 grama , którą nabywał od Ł. W. w cenie 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 „ o przeciwdziałaniu narkomanii”

VIII. w okresie od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu góry powziętego zamiaru, udzielił ustalonym i nieustalonym osobom łącznie co najmniej 1 kg 55 gram amfetaminy, którą nabył od R. P., co najmniej 30 gram marihuany, którą nabył od nieustalonej osoby, co najmniej 43 gramy amfetaminy, którą nabył od G. F. w ten sposób, że:

- w kwietniu 2010 roku co najmniej dwukrotnie udzielił P. K. łącznie co najmniej 1,5 grama substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcji po 1 gramie za kwotę 40 złotych i 0,5 grama za kwotę 20 złotych.

- w dniu 20 kwietnia 2010 roku udzielił P. K. 5 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 150 złotych , którą ten następnie przekazał K. Z.

- w dniu 4 kwietnia 2010 roku w P. udzielił Ł. P. 1 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 40 złotych

- w dniu 17 kwietnia 2010 roku udzielił Ł. P. 1 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 40 złotych

- w okresie od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku co najmniej dwudziestokrotnie udzielił D. B. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości po 0,5 i 1 grama w cenie po 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram

- w okresie od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez Ł. W. co najmniej czterokrotnie udzielił D. B. środka odurzającego w postaci marihuany w porcjach po 0,5 grama łącznie co najmniej 2 gramy marihuany w cenie po 20 złotych za 0,5 grama

- w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku co najmniej dziesięciokrotnie udzielił K. J. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości po 0,5 i 1 grama w cenie po 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram

- w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku co najmniej pięciokrotnie udzielił R. L. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy łącznie co najmniej 5 gram amfetaminy w porcjach po 1 gramie za kwotę po 40

- w okresie od daty bliżej nieokreślonej od lata 2010 roku do dnia 25 listopada 2010 roku co najmniej dziesięciokrotnie udzielił M. M. (1) łącznie co najmniej 10 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie w cenie po 40 złotych za 1 gram

- w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku co najmniej czterdzieści siedem razy udzielił A. G. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 0,5 grama , w cenie po 20 złotych za 0,5 grama

- w okresie co najmniej od 30 marca 2010 roku do daty bliżej nieokreślonej do końca sierpnia 2010 roku w P. udzielił M. M. (2) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ilości co najmniej 10 gram w porcjach po 0,5 grama i 1 gramie oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ilości co najmniej 4 gram w porcjach po 0,5 grama w cenie po 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram

- w dniu 10 kwietnia 2010 roku udzielił G. K. 1 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 40 złotych

- w dacie bliżej nieokreślonej w czerwcu 2010 roku udzielił 1 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 40 złotych K. J., którą ten następnie zbył G. K.

- w dacie bliżej nieokreślonej, w miesiącu sierpniu 2009 roku co najmniej pięciokrotnie udzielił M. Ł. łącznie co najmniej 25 gram amfetaminy, każdorazowo w porcjach co najmniej po 5 gram w cenie około 30 złotych za 1 gram, które następnie M. Ł. przekazywał A. G., K. J. oraz małoletnim T. J. i D. B.

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od stycznia do kwietnia 2010 roku w P. udzielił S. M. co najmniej 3 gramy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie w cenie po 40 złotych za 1 gram

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od zimy 2009 roku do kwietnia 2010 roku co najmniej siedmiokrotnie udzielił L. D. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie, łącznie co najmniej 7 gram amfetaminy w cenie po 40 złotych za 1 gram

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od zimy 2009 do maja 2010 roku co najmniej trzykrotnie udzielił P. P. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy dwukrotnie po 0,5 grama za kwotę po 20 złotych i raz 1 gram za kwotę 40 złotych

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie marzec-kwiecień 2010 roku co najmniej czterokrotnie udzielił G. W. psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 0,5 grama za kwotę po 20 złotych oraz po 1 gramie za kwotę po 40 złotych

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od stycznia do kwietnia 2010 roku udzielił A. N. łącznie co najmniej 10 gram amfetaminy w porcjach po 1 gramie za kwotę po 50 złotych i w porcjach po 2 gramy za kwotę po 80 złotych

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie styczeń- marzec 2010 roku co najmniej trzykrotnie udzielił N. Z. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy łącznie najmniej 3 gramy w porcjach po 1 gramie za kwotę po 40 złotych

- w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku w P. co najmniej dziesięciokrotnie udzielił Ł. W. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 0,5 i 1 grama w cenie po 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram

t.j. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

IX. w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od 12 czerwca 2009 roku w P., wbrew przepisom ustawy co najmniej trzykrotnie udzielił D. M. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości około 0,1-0,2 grama

t. j. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 „o przeciwdziałaniu narkomanii”

X. dacie bliżej nieokreślonej w okresie od sierpnia 2010 roku do dnia 25 listopada 2010 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej co najmniej dwukrotnie udzielił małoletniemu T. J. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie łącznie co najmniej 2 gramy amfetaminy w cenie po 40 złotych za 1 gram t.j. o czyn z art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii”

XI. w okresie od 20 do 21 listopada 2010 roku w L. i P. działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach, w ilości co najmniej 44 gram amfetaminy w ten sposób, że przyjął od nieustalonej osoby co najmniej 50 gram amfetaminy, celem dalszej odsprzedaży, którą następnie w ilości 20 gram zbył D. D. za kwotę 600 złotych w cenie 30 złotych za 1 gram

t.j. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii”

XII. w nocy z 20/21 listopada 2010 roku w P. działając wspólnie i w porozumieniu z T. M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił M. M. (1) 5 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 200 złotych, w cenie 40 złotych za 1 gram

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii”

XIII. w dacie bliżej nieokreślonej jesienią 2010 roku w P. czynił przygotowania do dokonania czynu zabronionego, polegającego na udziale w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że wszedł w porozumienie z T. M. , od którego przyjął kwotę 3.000 w zamian za załatwienie 0,5 kilograma amfetaminy w cenie 6 złotych za 1 gram

tj o czyn z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii”

XIV. w dniu 25 listopada 2010 roku w P., wbrew przepisom ustawy posiadał 0,417 grama netto substancji psychotropowej w postaci amfetaminy

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 „ o przeciwdziałaniu narkomanii”.

G. F. o to, że:

XV. w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do grudnia 2009 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie substancjami psychotropowymi w postaci amfetaminy w znacznych ilościach w ilości co najmniej 50 gram amfetaminy w ten sposób, że wielokrotnie przekazywał w/w środki celem dalszej odsprzedaży B. R. w ilości po 5 gram w cenie 27 złotych za 1 gram oraz co najmniej raz w miesiącu udzielał B. R. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie w cenie 40 złotych za 1 gram ;

tj. o czyn z art. 56 ust 1 i 3 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 „ o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z art. 11 §2kk w zw. z art. 12 kk

XVI. w dacie bliżej nieokreślonej w okresie październik - listopad 2009 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Ł. W. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 1 grama za kwotę 40 złotych

t.j. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 „ o przeciwdziałaniu narkomanii”

XVI. w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od grudnia 2010 roku do dnia 9 stycznia 2011 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru co najmniej piętnastokrotnie udzielił M. A. substancji psychotropowej w postaci mefedronu każdorazowo w porcjach po 1 gramie w cenie 100 złotych za 1 gram

t.j. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 „ o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z art. 12 kk.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie II K 48/11:

I. w ramach zarzucanego oskarżonemu B. R. czynu w pkt. I aktu oskarżenia uznał go za winnego tego że: w dniach bliżej nieustalonych jednak nie wcześniej niż od 12 czerwca 2009 roku i nie później niż w grudniu 2009 roku w P. wbrew przepisom ustawy posiadał 3 gramy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, którą nabył od G. F. za kwotę 120 złotych, w cenie 40 złotych za 1 gram tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „ o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. z art. 12 k.k. i za to skazał go i na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii” wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

II. w ramach zarzucanego oskarżonemu B. R. czynu w pkt. II a/o uznał go za winnego tego że: w dacie bliżej nieokreślonej w kwietniu 2010 roku w P. brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach

w ten sposób, że przekazał T. M. celem dalszej odsprzedaży 50 gram amfetaminy za kwotę 1300 złotych, którą uprzednio otrzymał od ustalonej osoby tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii” i za to na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę: 2 lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

III. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa określonego w pkt. II wyroku w kwocie 1 300 złotych

IV. w ramach zarzucanego oskarżonemu B. R. czynu w pkt. III aktu oskarżenia uznał za winnego tego że: w dacie bliżej nieokreślonej w kwietniu 2010 roku w P. brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w ten sposób, że przekazał D. L. celem dalszej odsprzedaży 9 gram amfetaminy, którą uprzednio nabył od ustalonej osoby i czyn ten zakwalifikował z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazał go i na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

V. na podstawie art. 45 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa określonego w punkcie IV wyroku w kwocie 360 złotych

VI. oskarżonego B. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. IV aktu oskarżenia czynu z tym, że czyn ten zakwalifikował z art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 58 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i na podstawie art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

VII. oskarżonego B. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie V aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

VIII. oskarżonego B. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie VI aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

IX. w ramach zarzucanego oskarżonemu B. R. czynu w punkcie VII aktu oskarżenia uznał go za winnego tego że: w datach bliżej nieustalonych w okresie lipiec- sierpień 2010 roku w P. nie więcej niż dwudziestokrotnie posiadał środek odurzający w postaci marihuany w porcjach po 0,5 i 1 grama , którą nabywał od ustalonej osoby w cenie 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 „o przeciwdziałaniu narkomanii” i za to skazał go i na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

X. w ramach zarzucanego oskarżonemu B. R. czynu w pkt. VIII aktu oskarżenia uznał go za winnego tego że: w okresie od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu góry powziętego zamiaru, udzielił ustalonym i nieustalonym osobom łącznie 255 gram amfetaminy, którą nabył od ustalonej osoby, nie więcej niż 30 gram marihuany, którą nabył od nieustalonej osoby, nie więcej 43 gramy amfetaminy, którą nabył od ustalonej osoby w ten sposób, że:

- w kwietniu 2010 roku dwukrotnie udzielił P. K. łącznie 1,5 grama substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcji po 1 gramie za kwotę 40 złotych i 0,5 grama za kwotę 20 złotych.

- w dniu 20 kwietnia 2010 roku udzielił P. K. 5 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 150 złotych , którą ten następnie przekazał K. Z.
- w dniu 4 kwietnia 2010 roku w P. udzielił Ł. P. 1 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 40 złotych
- w dniu 17 kwietnia 2010 roku udzielił Ł. P. 1 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 40 złotych
- w dniach bliżej nieustalonych w okresie od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku dwudziestokrotnie udzielił D. B. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości po 0,5 i 1 grama w cenie po 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram
- w dniach bliżej nieustalonych w okresie od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez Ł. W. nie więcej niż czterokrotnie udzielił D. B. środka odurzającego w postaci marihuany w porcjach po 0,5 grama łącznie co najmniej 2 gramy marihuany w cenie po 20 złotych za 0,5 grama
- w dniach bliżej nieustalonych w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku nie więcej niż dziesięciokrotnie udzielił K. J. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości po 0,5 i 1 grama w cenie po 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram
- w dniach bliżej nieustalonych w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku nie więcej niż pięciokrotnie udzielił R. L. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy łącznie co najmniej 5 gram amfetaminy w porcjach po 1 gramie za kwotę po 40

-w dniach bliżej nieustalonych w okresie od daty bliżej nieokreślonej od lata 2010 roku do dnia 25 listopada 2010 roku dziesięciokrotnie udzielił M. M. (1) łącznie co najmniej 10 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie w cenie po 40 złotych za 1 gram

- w dniach bliżej nieustalonych w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku nie więcej niż czterdzieści siedem razy udzielił A. G. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 0,5 grama , w cenie po 20 złotych za 0,5 grama

- w dniach bliżej nieustalonych w okresie co najmniej od 30 marca 2010 roku do daty bliżej nieokreślonej do końca sierpnia 2010 roku w P. udzielił M. M. (2) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ilości nie więcej niż 10 gram w porcjach po 0,5 grama i 1 gramie oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 4 gram w porcjach po 0,5 grama w cenie po 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram

- w dniu 10 kwietnia 2010 roku udzielił G. K. 1 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 40 złotych

- w dacie bliżej nieokreślonej w czerwcu 2010 roku udzielił 1 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 40 złotych K. J., którą ten następnie zbył G. K.

- w dacie bliżej nieokreślonej, w miesiącu sierpniu 2009 roku nie więcej niż pięciokrotnie udzielił M. Ł. łącznie nie więcej niż 25 gram amfetaminy, każdorazowo w porcjach po 5 gram w cenie około 30 złotych za 1 gram , które następnie M. Ł. przekazywał A. G., K. J. oraz małoletnim T. J. i D. B.

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od stycznia do kwietnia 2010 roku w P. udzielił S. M. 3 gramy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie w cenie po 40 złotych za 1 gram

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od zimy 2009 roku do kwietnia 2010 roku co najmniej siedmiokrotnie udzielił L. D. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie , łącznie nie więcej niż 7 gram amfetaminy w cenie po 40 złotych za 1 gram

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od zimy 2009 do maja 2010 roku trzykrotnie udzielił P. P. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy dwukrotnie po 0,5 grama za kwotę po 20 złotych i raz 1 gram za kwotę 40 złotych

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie marzec-kwiecień 2010 roku co najmniej czterokrotnie udzielił G. W. psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 0,5 grama za kwotę po 20 złotych oraz po 1 gramie za kwotę po 40 złotych

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie od stycznia do kwietnia 2010 roku udzielił A. N. łącznie 10 gram amfetaminy w porcjach po 1 gramie za kwotę po 50 złotych i w porcjach po 2 gramy za kwotę po 80 złotych

- w dacie bliżej nieokreślonej w okresie styczeń- marzec 2010 roku trzykrotnie udzielił N. Z. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy łącznie 3 gramy w porcjach po 1 gramie za kwotę po 40 złotych
- w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do dnia 25 listopada 2010 roku w P. nie więcej niż dziesięciokrotnie udzielił Ł. W. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 0,5 i 1 grama w cenie po 20 złotych za 0,5 grama i 40 złotych za 1 gram tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to skazał go i na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

XI. na podstawie art. 45 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego B. R. z popełnionego przestępstwa określonego w punkcie X wyroku w kwocie 13. 120 złotych (trzyście tysięcy sto dwadzieścia złotych)

XII. oskarżonego B. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie IX aktu oskarżenia czynu z tym, że zakwalifikował go z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to skazał go i na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

XIII. w ramach zarzucanego oskarżonemu B. R. czynu w punkcie X aktu oskarżenia uznał go za winnego tego że: w dniach bliżej nieustalonych w okresie od sierpnia 2010 roku do dnia 25 listopada 2010 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z góry powziętym zamiarem dwukrotnie udzielił małoletniemu T. J. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie łącznie 2 gramy amfetaminy w cenie po 40 złotych za 1 gram przy czym ustalił, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i zakwalifikował go z art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to skazał go i na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

XIV. na podstawie art. 45 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa określonego w punkcie XIII wyroku w kwocie 80 złotych

XV. w ramach zarzucanego oskarżonemu B. R. czynu w punkcie XI aktu oskarżenia uznał go za winnego tego że: w dniu bliżej nieustalonym w okresie od 20 do 21 listopada 2010 roku w L. i P. działając wspólnie i w porozumieniu z T. M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w obrocie substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach, w ilości nie więcej niż 44 gram amfetaminy w ten sposób, że przyjął od nieustalonej osoby 50 gram amfetaminy, celem dalszej odsprzedaży, którą następnie w ilości 20 gram zbył ustalonej osobie za kwotę 600 złotych w cenie 30 złotych za 1 gram tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „ o przeciwdziałaniu narkomanii” i za to skazał

go i na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

XVI. na podstawie art. 45 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego B. R. z przestępstwa opisanego w punkcie XV wyroku w kwocie 600 (sześćset) złotych

XVII. oskarżonego B. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XII aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

XVIII. na podstawie art. 45 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego B. R. z przestępstwa określonego w punkcie XVII wyroku w kwocie 200 (dwieście) złotych

XIX. oskarżonego B. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. XIII aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

XX. oskarżonego B. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XIV aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

XXI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu B. R. kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

XXII. w ramach zarzucanego oskarżonemu G. F. czynu w punkcie XV aktu oskarżenia uznał go za winnego tego że: w okresie co najmniej od 12 czerwca 2009 roku do grudnia 2009 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie substancjami psychotropowymi w postaci amfetaminy w znacznych ilościach w ilości nie więcej niż 50 gramów amfetaminy w ten sposób, że wielokrotnie przekazywał w/w środki celem dalszej odsprzedaży B. R. w cenie 27 złotych za gram oraz trzykrotnie udzielał B. R. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 1 gramie w cenie 40 złotych za gram tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to skazał go i na podstawie art. 56 ust. 3 w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych

XXIII. na podstawie art. 45 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa przez G. F. opisanego w punkcie XXII wyroku w kwocie 1470 złotych

XXIV. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego G. F. na rzecz MONAR-u w O. nawiązkę w kwocie 1000 złotych

XXV. oskarżonego G. F. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XVI czynu w akcie oskarżenia z tym, że ustalił, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi i zakwalifikował go z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za tak przypisany czyn skazał go i na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych

XXVI. na podstawie art. 45 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego G. F. z popełnionego przestępstwa określonego w punkcie XXV wyroku w kwocie 40 złotych

XXVII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego G. F. na rzecz MONAR-u w O. nawiązkę w kwocie 200 złotych

XXVIII. oskarżonego G. F. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie XVII aktu oskarżenia czynu z tym, że ustalił, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi i zakwalifikował go z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za tak przypisany czyn skazał go i na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXIX. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od oskarżonego G. F. na rzecz MONAR-u w O. nawiązkę w kwocie 1000(jeden tysiąc) złotych

XXX. na podstawie art. 45 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego G. F. z popełnionego czynu opisanego w punkcie XXVIII wyroku w kwocie 1500(jeden tysiąc pięćset) złotych

XXXI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu G. F. kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych

LXXVIII. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w stosunku do G. F. wykonanie orzeczonej wobec tego oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat

LXXIX. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oskarżonego G. F. oddał w okresie próby pod dozór kuratora

LXXX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu B. R. na poczet wymierzonej mu łącznej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 listopada 2010 roku do dnia 26 kwietnia 2012 roku, G. F. na poczet orzeczonej wobec niego łącznej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 09 stycznia 2011 roku do dnia 24 marca 2011 roku, przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny 2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny i uznał grzywnę za wykonaną w całości

LXXXI. zasądził ze Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. Ś. kwotę 1771,20 złotych brutto z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu B. R.

LXXXII. oskarżonego B. R. zwolnił od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie związanych z jego udziałem i przejął je na rachunek Skarbu Państwa

LXXXIII. zasądził od oskarżonego G. F. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania związane z jego udziałem w kwocie 900 (dziewięćset) złotych.

Apelacje od tego wyroku złożyli prokurator i obrońca oskarżonego B. R..

Prokurator na podstawie art. 425§1 i 2kpk i art. 444kpk zaskarżył wyrok:

- w części dotyczącej orzeczenia o winie w zakresie czynu z pkt. XIII wyroku (pkt X aktu oskarżenia) na niekorzyść oskarżonego B. R.,

- w części dotyczącej orzeczenia o winie w zakresie czynu z pkt. XXVIII wyroku (pkt XVII aktu oskarżenia) na niekorzyść oskarżonego G. F..

Wyrokowi temu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że dwukrotne udzielenie przez B. R. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej małoletniemu amfetaminy stanowi wypadek mniejszej wagi określony w art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas gdy prawidłowa analiza okoliczności podmiotowo-przedmiotowych czynu przemawia za jego zakwalifikowaniem z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że piętnastokrotne udzielenie przez G. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej substancji psychotropowej w postaci mefedronu stanowi wypadek mniejszej wagi określony w art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas gdy prawidłowa analiza okoliczności podmiotowo-przedmiotowych czynu przemawia za jego zakwalifikowaniem z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk.

Na rozprawie apelacyjnej zmodyfikował swoją apelację wnosząc nadto o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- uchylenie rozstrzygnięcia o karze łącznej,

- uznanie, że czyny z pkt I, VIII, IX i XX stanowią jeden czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

- uznanie, że czyny z pkt II, IV, VI, VII, X, XII i XIII, XV, XVII i XIX stanowią jeden czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 58 ust. 1 i 2 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 i ust. 2 w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 11§2 kk,

- uchylenie pkt III, V, XI, XVI i XVIII,

- orzeczenie o przepadku korzyści majątkowej łącznie,

- wymierzenie kary łącznej.

Obrońca oskarżonego B. R. na podstawie art. 438 pkt 1, 3 i 4kpk zarzucił wyrokowi:

a) w zakresie pkt. I wyroku:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.

- art. 12 kk poprzez jego zastosowanie i przypisanie oskarżonemu B. R. działania z góry powziętym zamiarem w sytuacji, gdy zamiar taki nie zawiera się w opisie czynu przypisanego oskarżonemu, jak również nie wynika z ustalonego przez sąd stanu faktycznego.

- art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy posiadanie przez oskarżonego 3 gram amfetaminy na własny użytek w przeciągu okresu półrocznego należy uznać za wypadek mniejszej wagi.

2. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary;

b) w zakresie pkt. II wyroku:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.

- art. 58 § 2 kk poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny w sytuacji, gdy jego dochody, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe uzasadniają przekonanie, że grzywny nie uiszczy i nie będzie jej można ściągnąć w drodze egzekucji,

- art. 53 § 1-2 kk poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, a więc w rozmiarze znacząco przekraczającym minimalny jej wymiar w sytuacji, gdy kara pozbawienia wolności została orzeczona w wymiarze minimalnym, a tym samym zastosowanie przez sąd. przy skazaniu za jeden czyn. różnych kryteriów wymiaru kary: surowszych w odniesieniu do kary grzywny oraz łagodniejszych w stosunku do kary pozbawienia wolności.

2. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych;

c) w zakresie pkt. IV wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.

- art. 58 § 2 kk poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny w sytuacji, gdy jego dochody, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe uzasadniają przekonanie, że grzywny nie uiszczy i nie będzie jej można ściągnąć w drodze egzekucji.

d) w zakresie pkt. IX wyroku rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności;

e) w zakresie pkt. X wyroku:

1. mający wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu błędnej, niemającej uzasadnienia w ustalonych przez sąd faktach oraz zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, ilości narkotyków udzielonych przez oskarżonego B. R.;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.

- art. 58 § 2 kk poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny w sytuacji, gdy jego dochody, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe uzasadniają przekonanie, że grzywny nie uiszczy i nie będzie jej można ściągnąć w drodze egzekucji,

3. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny;

f) w zakresie pkt. XI wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 45 kk polegające na orzeczeniu przypadku równowartości korzyści majątkowej w rozmiarze większym niż osiągnięta przez oskarżonego B. R.;

g) w zakresie pkt. XII wyroku:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 12 kk poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy z opisu czynu przypisanego oskarżonemu, faktów ustalonych przez sąd oraz zgromadzonych w sprawie dowodów nie wynika by oskarżony B. R. działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru,

2. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności;

h) w zakresie pkt. XIII wyroku:

1. mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony B. R. działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w sytuacji, gdy wniosku takiego nie da się wyprowadzić ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ocenionego zgodnie z regułami postępowania karnego.

2. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności;

i) w zakresie pkt. XV wyroku:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.

- art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na błędnym przyjęciu jakoby 44 gram amfetaminy, z czego jedynie 20 gram zostało odsprzedane dalej, stanowiło „znaczną ilość” o której mowa w tymże przepisie.

- art. 58 § 2 kk poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny w sytuacji, gdy jego dochody, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe uzasadniają przekonanie, że grzywny nie uiszczy i nie będzie jej można ściągnąć w drodze egzekucji,

- art. 53 § 1-2 kk poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, a więc w rozmiarze znacząco przekraczającym minimalny jej wymiar w sytuacji, gdy kara pozbawienia wolności została orzeczona w wymiarze minimalnym, a tym samym zastosowanie przez sąd, przy skazaniu za jeden czyn, różnych kryteriów wymiaru kary: surowszych w odniesieniu do kary grzywny oraz łagodniejszych w stosunku do kary pozbawienia wolności;

2. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary;

j) w zakresie pkt. XIX, XX oraz XXI wyroku rażąco niewspółmierność wymierzonej

oskarżonemu kary.

W związku z tymi zarzutami: na podstawie art. 427§1 i 2kpk i art. 437§1 i 2kpk wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku:

a) w zakresie pkt. I wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy skazania art. 12 kk. przyjęcie, że czyn oskarżonego stanowił wypadek mniejszej wagi oraz skazanie i wymierzenie oskarżonemu B. R., na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, kary 1 miesiąca pozbawienia wolności,

b) w zakresie pkt. II wyroku poprzez uchylenie orzeczenia w zakresie wymierzenia oskarżonemu kary grzywny, ewentualnie wymierzenie jej w rozmiarze 10 stawek dziennych,

c) w zakresie pkt. IV wyroku poprzez uchylenie orzeczenia w zakresie wymierzenia oskarżonemu kary grzywny,

d) w zakresie pkt. IX wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1 miesiąca pozbawienia wolności,

e) w zakresie pkt. X wyroku poprzez:

- ustalenie, że oskarżony udzielił łącznie nie więcej niż 153 gramy amfetaminy oraz 6 gram marihuany.

- wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności oraz odstąpienie od wymierzenia kary grzywny;

f) w zakresie pkt. XI wyroku poprzez orzeczenie przypadku równowartości korzyści majątkowej w kwocie 6.360 złotych;

g) w zakresie pkt. XII wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy skazania art. 12 kk oraz skazanie i wymierzenie oskarżonemu B. R. na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, kary 1 miesiąca pozbawienia wolności,

h) w zakresie pkt. XIII wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu ustalenia, że oskarżony B. R. działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zaś z podstawy skazania art. 12 kk oraz skazanie i wymierzenie oskarżonemu B. R., na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, kary 1 miesiąca pozbawienia wolności.

i) w zakresie pkt. XV wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu ustalenia, że obrót substancjami psychotropowymi dotyczył ich znacznych ilości, skazanie oskarżonego na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wymierzenie mu za ten czyn kary 6 miesięcy pozbawienia wolności,

j) w zakresie pkt. XIX oraz XX wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1 miesiąca pozbawienia wolności,

k) w zakresie pkt. XXI poprzez wymierzenie oskarżonemu B. R. kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat;

ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ostrołęce.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna co do oskarżonego B. R. (po jej modyfikacji), w pozostałej zaś części – podobnie jak apelacja obrońcy oskarżonego B. R. – nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozważając w pierwszej kolejności zarzuty apelacyjne zgłoszone przez prokuratora – po ich modyfikacji – zgodzić się należy ze skarżącym, iż zaskarżone orzeczenie rzeczywiście dotknięte jest obrazą prawa materialnego tj. art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 12kk.

Zaskarżonym wyrokiem B. R. został uznany winnym popełnienia 14 czynów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy czym czyny przypisane mu w pkt. I, VIII, IX i XX stanowiły przestępstwa określone w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., polegające na posiadaniu wbrew przepisom ustawy środków odurzających w postaci marihuany i amfetaminy. Podkreślić należy, iż czasokres posiadania tych środków wskazany w pkt. I wyroku (12 czerwca – grudzień 2009) obejmował także okres ich posiadania zawarty w czynie przypisanym oskarżonemu w pkt. VI (zarzut z pkt. VIII – październik-listopad 2009 r.). Nie ulega przy tym wątpliwości fakt, iż oskarżony B. R. przez cały ten okres, jak i wskazany w pkt. IX i XX wyroku, posiadał te wskazane środki odurzające w tym samym celu, tj. na własny użytek, łączyła też je bliskość czasowa i więź sytuacyjna. Jest to przy tym przestępstwo o charakterze trwałym, polegającym na utrzymywaniu się określonego stanu bezprawnego przez pewien określony czasokres. Nie można w tej sytuacji, niejako sztucznie i niczym nieuzasadnionym, dzielić czasokresu posiadania tych środków na dowolnie wybrane fragmenty czasowe, które miałyby stanowić oddzielne przestępstwa (a które w tym przypadku jak wskazano wyżej nawet obejmując ten sam czasokres).

Należało więc w tej części zmienić zaskarżony wyrok, przyjmując, iż wskazane czyny w pkt. I, VIII, IX i XX stanowią jedno przestępstwo określone w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Zaskarżonym wyrokiem B. R. został uznany winnym jeszcze 10 czynów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zostały one popełnione w okresie od dnia 12 czerwca 2009 r. (X) do 20/21 listopada 2010 r., a polegały one na uczestniczeniu w obrocie znacznymi ilościami amfetaminy: (czyn II, XV jak i czyn IV) i przygotowaniu do obrotu znacznymi ilościami amfetaminy (czyn XIX), udzielenia odpłatnie i nieodpłatnie szeregu osobom amfetaminy, w tym małoletniej (czyny z pkt. VI, VII, X, XIII i XVII), które to czyny wyczerpywały dyspozycje art. 56 ust. 1 i 3, 58 ust. 1 i 2, 59 ust. 1 i 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Zważywszy na wielość jednostkowych zachowań i tożsamość czasową, a przy tym spełnienie warunku z góry powziętego zamiaru sprawcy w obrębie każdego ze wskazanych wyżej czynów, należało rozważyć czy te wszystkie zachowania nie powinny być traktowane jako jedno przestępstwo o znamionach ciągłości.

Przeszkodą do uzyskania jednoczynowości nie mógłby być fakt, że zdarzenia te wyczerpywały znamiona określone w różnych przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. W treści art. 12kk brak jest wskazania, że przesłanką konstrukcji czynu ciągłego jest jednorodność zachowań składających się na taki czyn z punktu widzenia podstawy kwalifikacji prawnej.

W ogólnym zarysie B. R. obejmował swoim zamiarem wszystkie wskazane zachowania, nie były to też jakieś odrębne decyzje. Doskonale też wiedział i zdawał sobie sprawę na czym polegał ten proceder, a niemal zawodowy charakter uczestnictwa w handlu wskazuje na świadomą z góry powziętą realizację, obejmującą wszystkie zindywidualizowane działania.

Wydaje się, że gdyby Sąd Okręgowy przeanalizował powyższą podmiotową przesłankę czynu ciągłego w odniesieniu do czynów jednostkowych, nie miałby też wątpliwości do przyjęcia konstrukcji przestępstwa ciągłego przewidzianej w art. 12kk do wskazanych zachowań przypisanych oskarżonemu B. R. w zaskarżonym wyroku.

Wskazać przy tym należy, iż tego rodzaju ocena zachowań sprawców tego rodzaju czynów jest ugruntowana w orzecznictwie sądów i wielokrotnie w swoich orzeczeniach prezentował go też Sąd Apelacyjny w Białymstoku jak i inne sądy (II AKa 23/10, II AKa 211/11, II AKa 209/10 SA w Białymstoku, II AKa 206/11 SA w Katowicach, II AKa 294/08, II AKa 41/07 SA we Wrocławiu).

W świetle powyższego, ustalając, iż wskazane czyny przypisane temuż oskarżonemu stanowią jedno przestępstwo ciągle popełnione w okresie od lipiec-sierpień 2009 r. do dnia 25 listopada 2009 r., które wyczerpują kwalifikację z art. 56 ust. 1 i 2 w zb. z art. 58 ust. 1 i 2 w zb. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 1 i 2 i w zb. z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12kk, Sąd Apelacyjny zmienił w tej części wyrok i za tak przypisany mu czyn na podstawie tych przepisów w zw. z art. 11§3kk skazał go i wymierzył karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Przy tego rodzaju konstrukcji prawnej oczywistym jest, iż zachowanie oskarżonego B. R., polegające m.in. na dwukrotnym udzieleniu małoletniemu T. J. amfetaminy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mogło zostać uznane za „wypadek mniejszej wagi” i zakwalifikowane z art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Te czynności jednostkowe zostały bowiem objęte „całością” działalności przestępczej oskarżonego, obejmującej m.in. obrót substancjami psychotropowymi w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w znacznym rozmiarach (art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii).

W tym też zakresie, w efekcie poczynionych ustaleń, apelacja prokuratora w istocie okazała się zasadna.

Odnosząc się zaś do apelacji obrońcy oskarżonego B. R., stwierdzić należy, iż wobec wyżej wskazanych zmian i poczynionych ustaleń, zgłoszone zarzuty w znacznym stopniu stały się bezprzedmiotowe (np. zarzut naruszenia przepisu art. 12kk, czy też wysokość kary grzywny orzeczonej przez Sąd I instancji za poszczególne zachowania).

Rozważając pozostałe zarzuty, a w szczególności naruszenia prawa materialnego, poprzez określenie jako typu podstawowego przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a nie typu uprzywilejowanego z art. 62 ust. 3 powołanej wyżej ustawy, stwierdzić należy, iż jest on także niezasadny.

Wprawdzie przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie precyzują kiedy należy przyjąć kwalifikację uprzywilejowaną za tego rodzaju przestępstwa, to oczywistym jest, iż o uznaniu konkretnego czynu zabronionego za wypadek mniejszej wagi decyduje całościowa ocena jego społecznej szkodliwości, co w praktyce odnosi się do kryterium ilościowego i jakościowego posiadanego środka.

W przyjętej konstrukcji prawnej były to ilości stosunkowo duże, nie był to też środek zaliczany do tzw. substancji „miękkich”. Okres ich posiadania był też stosunkowo długi.

Oczywistym też jest, iż kwalifikacja czynu z art. 56 ust. 3 powołanej ustawy była prawidłowa, gdyż mając na uwadze przyjęty opis tego czynu, na pewno łączna ilość środków odurzających w obrocie którymi oskarżony brał udział była znaczna. W orzecznictwie przyjmuje się, że miarą „znaczności” tych środków jest ich masa wagowa, rodzaj, przeznaczenie i wartość rynkowa. W tym przypadku ilości te jak i masa były duże, a przeznaczenie handlowe. Wskazać

też należy skarżącemu, iż orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny, zgodnie z przepisem art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, było obligatoryjne.

Obliczana też równowartość korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego B. R. jest wyliczona prawidłowo. Wskazać tylko należy, iż w pkt. XI orzeczony przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego dotyczył udzielenia łącznie 298 gram amfetaminy i 30 gram marihuany, a nie jak błędnie przedstawia skarżący 159 gram.

Korzyścią majątkową określa się zaś w doktrynie i orzecznictwie jako przysposobienie sobie lub komu innemu majątku.

Znamię działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej może więc zostać sprawcy przypisane niezależnie od tego czy korzyść majątkową osiągnął sam oskarżony, czy inna osoba i to także wówczas gdy oskarżony pośrednicząc pomiędzy nabywcą a dilerem żadnej korzyści nie osiągnął.

Również przy tym ustaleniu sądu odnośnie ilości i rodzaju udzielanych przez oskarżonego narkotyków były prawidłowe. Wyliczenia te były bowiem bardzo dokładne i precyzyjne a opierały się na wyjaśnieniach P. G., R. P. i innych, jak i częściowo oskarżonego B. R..

Szczegółowych tych wyliczeń sąd meriti dokonał w swoim uzasadnieniu na k. 31-33 i należało zdaniem Sądu Apelacyjnego ustalenia te w pełni podzielić i zaaprobować, tym bardziej, iż wszelkie wątpliwości jakie były sąd ten poczynił na korzyść oskarżonego.

Odnosząc się końcowo do zarzutu rażącej surowości orzeczonej wobec oskarżonego kary, stwierdzić należy, iż dokonane przez Sąd Apelacyjny zmiany w istocie doprowadziły do złagodzenia orzeczonych kar. Zmiany też zaś były możliwe z uwagi na kierunek i zakres złożonych apelacji.

Orzeczone przez Sąd Apelacyjny kary jednostkowe uwzględniają wszystkie okoliczności mające wpływ na ich wymiar i odpowiadają w pełni dyrektywom określonym w art. 53§1 i 2kk. Wskazał też je w swoim uzasadnieniu sąd I instancji i w pełni ocenę tę należy podzielić i zaaprobować.

Przy łączeniu zaś orzeczonych kar pozbawienia wolności sąd zastosował najbardziej korzystną dla oskarżonego zasadę, tj. pełnej absorpcji, mając na uwadze bliski związek przedmiotowy, podmiotowy i czasowy pomiędzy tymi przestępstwami.

Orzeczona zaś kara grzywny nadto uwzględnia możliwości zarobkowe oskarżonego, jego stosunki majątkowe jak i wysokość korzyści, którą osiągnął z popełnionego przestępstwa.

Odnośnie apelacji prokuratora złożonej na niekorzyść oskarżonego G. F. stwierdzić należy, iż jest ona niezasadna. Prawidłowo sąd I instancji wskazał, iż czyn mu przypisany w pkt. XXVIII stanowi „wypadek mniejszej wagi” z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Zgodzić się bowiem należy, iż nie była to ilość znaczna i nie były to tzw. narkotyki „twarde”.

Rodzaj i natężenie przedmiotowych oraz podmiotowych znamion tego czynu, także w ocenie Sądu Apelacyjnego nie było duże. Całościowa ocena jego społecznej szkodliwości uzasadniała więc uznanie tego czynu za wypadek mniejszej wagi.

Reasumując stwierdzić należy, iż zgromadzony i ujawniony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oraz lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku utwierdziła Sąd Apelacyjny w przekonaniu o trafności poczynionych przez sąd I instancji ustaleń faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku. Sąd ten dokonał oceny wszystkich istotnych dowodów, uzasadniając w sposób logiczny i przekonujący swoje stanowisko w motywach zaskarżonego wyroku, wskazał też jakie fakty uznał za ustalone jako odpowiadające rzeczywistemu przebiegowi wydarzeń, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlatego nie uznał dowodów przeciwnych. Ocena materiału dowodowego przez Sąd

Okręgowej dokonana została z uwzględnieniem reguł określonych w art. 4 i 7kpk, a więc nie narusza granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, wobec czego Sąd Apelacyjny w istocie ją podzielił.

Z tych wszystkich względów na podstawie art. 437§1kpk Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

O kosztach sądowych za II instancję orzeczono na podstawie art. 624§1kpk odnośnie oskarżonego B. R. i art. 636§1kpk wobec oskarżonego G. F., o wynagrodzeniu zaś obrońcy §14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

(...)